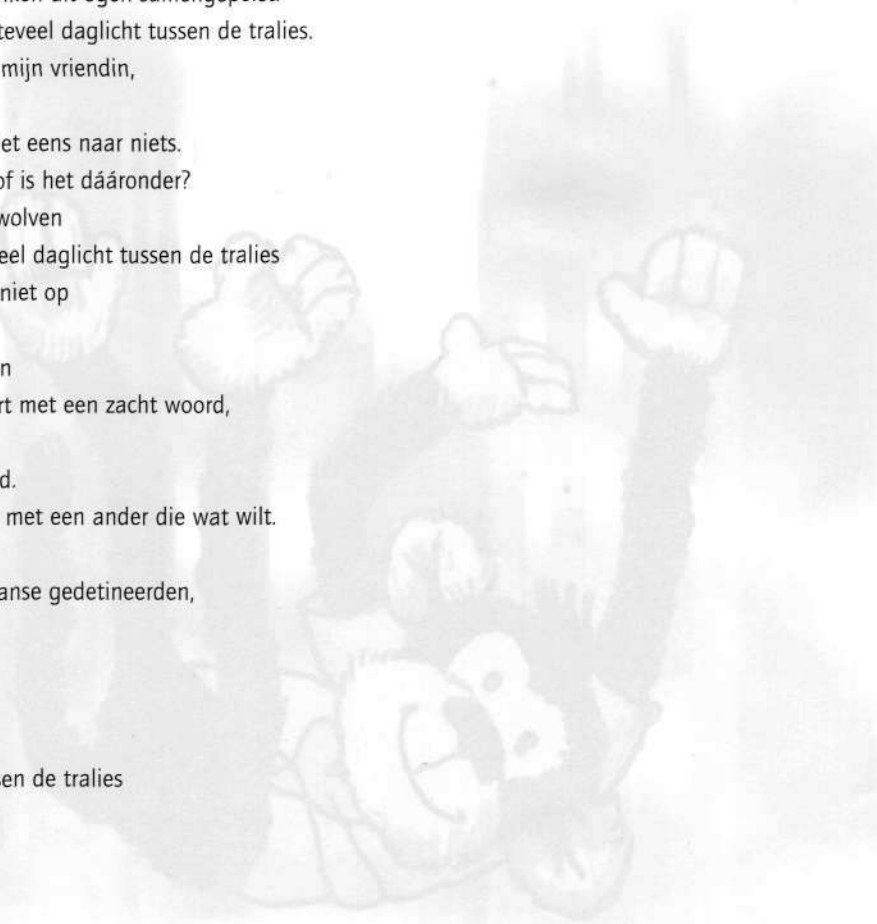


Twee gedichten

ESTHER PORCELIJN

De delinquent

Help help, mijn acquisitie is op,
 het tocht hier, en bries als natte vaatdoeken van moeder.
 Mijn veters zijn weg, ik wil heus niks ergs doen.
 Naast mij schreeuwt er een, of is het dáárnaast?
 Peinzen over het peinzen, zeven streepjes op de muur,
 nog zoveel te gaan, niets anders dan buiten.
 Als vroeger, in vorige tijden, een klopp op de deur,
 Borden puree en blinde vinken uit ogen samengeperst.
 Kwijnen wil ik, maar er is teveel daglicht tussen de tralies.
 Een cake met een vijl van mijn vriendin,
 ik heb nog geen post.
 Het ruikt hier naar niks, niet eens naar niets.
 Er huilt er een onder me, of is het dááronder?
 Ik voel me als een kudde wolven
 mee huilen, maar er is teveel daglicht tussen de tralies
 Het wc-papier raakt maar niet op
 mijn kleding blijft schoon.
 Geen streek kan ik uithalen
 meteen iemand in de buurt met een zacht woord,
 een begripvolle stem.
 En de zeep blijft aangevuld.
 Nooit alleen in de douche met een ander die wat wilt.
 Mijn tv doet het.
 Een film op, over Amerikaanse gedetineerden,
 ik wil met ze meelevén,
 sympathiseren,
 huilen als wolven,
 een verbond sluiten.
 Maar er is teveel licht tussen de tralies
 en mijn acquisitie is op.



mmmmmmmmMmmmmmmMMMMmmM!M!M!Mmm
 mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmMMMMamaam-
 mmmmmmmmmMeerr!!

Liefde voor objecten

Er is een kabinet op mij gevallen.
 Flirtend strek ik mijn gebroken been en buig het om hem
 heen.
 Hij zucht diep en schudt zijn lades.
 Nee nee, echt hout is niet snel versierd.
 Bloedend snik ik en vraag of hij mijn kameraad is.
 Een zevendelig servies is 't enige dat hij mij kan bieden.
 Kermend vraag ik hem op te staan.
 Hij zegt dat 'ie niet voor niets is gevallen.
 Ik stop mijn handen in zijn scharnieren, 't kraakt.
 Ik stop mijn vingers tussen zijn bestek,
 vork mes mes lepel vork vork vork vork... juskanne-

tje, ik roer er zacht in.
 Hij piept terwijl ik hem langzaam ontmantel.
 Mijn tanden aan de kant geschoven worstel ik mij door zijn
 schroeven, krik krak krik krak krak.
 Stervend kus ik zijn handvatten, hij kucht en breekt.
 Dit was eenmalig.
 De houtsplinters vliegen mij om de oren, het servies aan
 gruzelementen.
 Mijn lichaam komt onder de ravage vandaan.
 Ik pak een stuk van een kapotte lade en ram het fiks tegen
 zijn deur.

Gezocht: kabinet, liefst een van plastic.

Negen maanden later beval ik van een sigarenkistje.

AUTEURS

Peter Korsman (Werkendam 1982) woont en werkt in 's-Hertogenbosch waar hij in 2004 afstudeerde aan de Kunstacademie. In het dagelijks leven is hij wgrafisch ontwerper in eigen onderneming. Daarnaast is hij sinds 2003 ook actief als dichter. In eigen beheer verschenen zes dichtbundels, en hij publiceerde gedichten in *Krakatau* en *Brabant Literair*. Info: www.piraap.nl

Esther Porcelijn (Amsterdam 1985) studeerde aan de toneelacademie van Maastricht en werkt als toneelspeler (De Utrechtse Spelen) en theatermaker. Daarnaast studeert zij filosofie aan de Universiteit van Tilburg, om te leren 'streng' te denken, om ideeën beter te verwoorden en de precisie van de taal onder de knie te krijgen. Ze schrijft toneelteksten, gedichten en versjes, maar ook teksten die zijn bedoeld als monoloog of dialoog. Ze hoopt goede toneelstukken te

schrijven die mensen aan het denken zetten en die ook de humor en het absurde van het leven laten zien. Zij woont in Breda.

Daan Windhorst (1990) is geboren en grootgebracht in Breda. Hij schreef daar toneelteksten, korte verhalen en af en toe een gedicht. Nu is hij verhuisd en volgt hij een studie aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Daar schrijft hij toneelteksten, korte verhalen en af en toe een gedicht.

Anna van Veenendaal (Anna van der Burgt) woont en werkt in Eindhoven als publicist, kunst- en architectuurcriticus en beeldend kunstenaar. Zij werkte lange tijd voor het *Brabants Dagblad* en was een aantal jaren redacteur van *Brabant Cultureel*.